

Nuuk, 30. april 2015

Hans Enoksen

FM 2015/40

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at ændre Landstingsforordning nr. 15 af 6. november 1997 om sundhedsvæsenets ydelser m.v., således at borgere bosiddende på steder, hvor der ikke er permanent tandplejetilbud i akuttilfælde kan få dækket transportudgifter forbundet med behandling ved nærmeste behandlingssted.

(Medlem af Inatsisartut Juliane Henningsen, Inuit Ataqatigiit)

Medlem af Inatsisartut Juliane Henningsen har fremsat beslutningsforslag, hvor målsætningen er at befolkningen på steder hvor man ikke kan komme til tandlægen hele året, skal have bedre muligheder for at modtage hjælp til at rejsen til tandbehandling, og vi skal i den anledning udtale følgende fra Partii Naleraq.

Som borger i samfundet ønsker vi at kunne blive behandlet i tryghed hos sundhedsvæsenet uagtet hvilket landsdel vi bor i, og ønsker at modtage hjælp når vi er syge, men dette opnås ikke visse steder i landet, og dette skaber utryghed hos den syge og familien, fordi der i nogle tilfælde ikke ydes hjælp, med sorg og problemer til følge.

Vi skal fra Partii Naleraq udtrykke at forslagsstilleren tager udgangspunkt i sådanne faktiske forhold. Problemet er betydelig, og er virkelighed i bygder og yderdistrikter, og der må rettes op på sådanne forhold.

Når man skal til tandlægen opstår der et problem om hjælp til rejsen, ikke mindst for lavlønnede, og dette gør tilværelsen svært for bygdebefolkningen, idet man ikke modtager hjælp hos tandlægen, såfremt man er helt uden midler, og hos Partii Naleraq er vi fuldstændig enig med forslagsstilleren om at sådanne forhold skal forbedres.

For eksempel sker rejserne det fleste steder med Air Greenland, og rejser er ikke billige, og dette er et betydeligt problem for mindre bemidlede som ønsker at komme til tandlægen, og billetpriserne taget i betragtning har nogle ikke råd, og selvom disse har et behov, ydes der ikke hjælp til disse, idet de ikke kommer på tandlægerejse på grund af manglende økonomiske midler.

Heldigvis ydes der betaling for rejser til andre sygdomsramte når disse skal til undersøgelse på sygehuset, og således ankommer denne gruppe der hvor hjælpen kan ydes.

Men situationen er den at dem som gerne vil til tandlægen har meget begrænsede muligheder, og da tænderne har stor betydning for menneskenes sundhedstilstand, må vi samarbejde om at finde løsningen på dette problem omkring steder som ikke har en tandlæge, og skabe

forbedringer i bygdebefolkningens rejsemuligheder og opholdsmuligheder under sundhedsmæssige ophold.

Såfremt der er stopklodser omkring sundhedsmæssige forhold, så må vi alle samarbejde om at finde løsninger på området, idet vi hos Partii Naleraq ønsker at der skal findes en løsning på dette problem, og vi er skuffede over Naalakkersuisuts afvisning.

Idet børn også rammes forkert her, da børn ikke kan rejse til lægen alene, og børnene skal under alle omstændigheder være ledsagede under deres rejser, og børn som ønsker at rejse alene afvises af rejsearrangørerne.

Vi stiller spørgsmål tegn ved om hjælpen først skal kunne ydes når tandpinen er blevet et problem, idet når man ser på virkeligheden, ja, så har bygdebefolkningen meget store problemer med at komme til tandlægen, og der må findes en fælles løsning på dette problem, således at uanset hvor i landet vi bor, skal der være gode muligheder for tandbehandling.

Vi ønsker alle i befolkningen at vi har sundheden med os, og hvis befolkningen er ramt af en sygdom, eller har behov for at komme til tandlægen, skal der være så få begrænsende hindringer som muligt.

Forslagsstilleren Juliane Henningsen, Inuit Ataqatigiit, som ønsker forbedrede forhold for at kunne komme til tandlægen, støtter vi fuldt ud.

Og på dette grundlag henviser vi sagen til behandling i sundhedsudvalget.